

אימתי קאתי מר, לכשיפוצו מעיינותיך חוצה (אגרת הבעש"ט)

אוצר פניני החסידות עם אוצרות גאוני הדורות

מאמרים נבחרים משכיות חמדה ושמועות נאות
ככתבם וכלשונם של רבותינו הקדושים
מאורי החסידות וגאוני הדורות
המכוונים ומרוממים את האדם לעולמות נעלים
מנוקד ומפוסק

ראש חודש

בהוצאת ישיבת "אביר יעקב"
מוסדות "אור מאיר שמחה" נהריה
מכון "אור לישרים" ירושלים

מחזורת קרו טללי ברמה

מכון אור לישרים

ירושלים - נהריה

יודעת כי אני ה' מושיעך וגואלך אביר יעקב (ישעיהו ס טז)

מילי אביר יעקב משם רועה אבן ישראל (בראשית מט כד)

לקט חז"ל ראש חודש

מעלת יום ראש חודש

פח התפלה בר"ח

אֵלֵיָהוּ הוּא שְׂכִיחַ בְּמַתִּיבְתָא דְרַבִּי, יוֹמָא חַד רִישׁ יַרְחָא הָוָה, נִגְהָ לִּיהּ וְלֹא אַתָּא. אָמַר לִיהּ, מֵאֵי טַעְמָא נִגְהָ לִּיהּ לְמַר, אָמַר לִיהּ אֲדֹאֲוִקִימְנָא לְאַבְרָהָם וּמְשִׁינָא יְדִיהּ וּמְצִלִי, וּמַגְנִינָא לִיהּ. וְכֵן לִיְצַחְקָא, וְכֵן לִיעֻקְבָּא. וְלֹקְמִינְהוּ בַּהֲדִי הַדְרִי, סְבָרִי תְקַפִּי בְרַחֲמִי, וּמִיִּתִי לִיהּ לְמִשִּׁיחַ בְּלֹא זְמַנְיָה. (מהרש"א: א: כ"י ז"ה היום) אֲשֶׁר בּוֹ חֲדוּשׁ הַלְבָנָה, הוּא רְמוּז עַל הַתְּחַדָּשׁ מַלְכוּת יִשְׂרָאֵל לְעֵתִיד, וְיוֹם מוֹכֵן לְהַתְּפַלֵּל עַל דְּבַר זֶה, כְּמֵאמֶר גִּסְחוּ וְלַלְבָנָה אָמַר שֶׁתְּחַדָּשׁ עֲטֹרַת תְּפָאֶרֶת לְעַמּוּסִי בְטָן שְׁהֵם עֲתִידִים לְהַתְּחַדָּשׁ כְּמוֹתָהּ כּו', וְהוּא שְׂאֵמֶר דְּאֵי תְקַפִּי הַיּוֹם בְּרֹאשׁ חֲדָשׁ בְּרַחֲמִי, הוּוּ מִיִּתִי לִיהּ לְמִשִּׁיחַ). (בבא מציעא פה:)

מתנה לישראל

הַחֲדָשׁ הַזֶּה לָכֶם' (שמות יב ב), מִדַּת הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא אֵינּוּ כְּמִדַּת בְּשׂוֹר וְדָם, מִדַּת בְּשׂוֹר וְדָם שְׁנַיִם עוֹמְדִים בְּפָנֵי הַמֶּלֶךְ, אַחַד מְלַמֵּד קְטוּרִיָּא שְׁלוֹ, וְאַחַד סְנַגּוּרִיָּא שְׁלוֹ, לֹא כָּל הַמְּלַמֵּד קְטוּרִיָּא מְלַמֵּד סְנַגּוּרִיָּא, וְלֹא הַמְּלַמֵּד סְנַגּוּרִיָּא מְלַמֵּד קְטוּרִיָּא, אֲבָל הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא אֵינּוּ כֵן, הוּא מְלַמֵּד סְנַגּוּרִיָּא הוּא מְלַמֵּד קְטוּרִיָּא, הוּא הִפָּה שְׂאֵמֶר 'הוּוּ גוּי חֲטָא' (ישעיה א ד), הוּא הִפָּה שְׂאֵמֶר 'פְּתַחוּ שְׁעָרִים וַיָּבֵא גוּי צְדִיק' (שם כו ב), הִפָּה שְׂאֵמֶר 'עַם כְּבֹד עוֹן' (שם א ד) הוּא שְׂאֵמֶר 'וְעַמְּךָ כָּלֵם צְדִיקִים' (שם ס כא), הִפָּה שְׂאֵמֶר 'בְּנִים מְשֻׁחִיתִים' (שם א ד) הוּא שְׂאֵמֶר 'וְכָל בְּנֵיךָ לְמוּדֵי ה'' (שם ג יג), הִפָּה שְׂאֵמֶר 'זֶרַע מְרַעִים' (שם א ד) הוּא שְׂאֵמֶר (שם טא ט) 'וְנוֹדַע בְּגוֹיִם זֶרַע', הִפָּה שְׂאֵמֶר 'גַּם כִּי תִרְבּוּ תְּפִלָּה אֵינְנִי שֹׁמֵעַ' (שם א טו) הוּא הִפָּה שְׂאֵמֶר 'וְהָיָה טָרֵם יִקְרָאוּ וְאֵנִי אֶעֱנֶה' (שם סה כד), הִפָּה שְׂאֵמֶר 'חֲדָשִׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שְׁנֵאָה נִפְשִׁי' (שם א יד), הוּא שְׂאֵמֶר 'וְהָיָה מִדֵּי חֲדָשׁ בְּחֲדָשׁוֹ' (שם טו כג), לְמָה אָמַר 'חֲדָשִׁיכֶם' לְפִי שְׁחֲדָשִׁים מִתְּנָה הֵם לְיִשְׂרָאֵל שְׁנֵאֵמֶר 'הַחֲדָשׁ הַזֶּה לָכֶם'. [שמור"ר טו כט]

שקול כשבת ומועד

וְצִרִיךָ בְּתְפִלָּה שֶׁל מוֹסְפִין לֹאמַר וְהַשִּׁיאֵנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ, הֲרִי לְמִדְנּוּ שְׂרָאשֵׁי חֲדָשִׁים שְׁקוּלִין כְּמוֹעֲדוֹת, שְׁנֵאֵמֶר (במדבר י י) 'וּבָיִים שְׁמַחְתְּכֶם וּבְמוֹעֲדֵיכֶם וּבְרָאשֵׁי חֲדָשִׁיכֶם', וְאֶפְלוּ כְּשֶׁבֶת שְׁקוּלִין הֵן רָאשֵׁי חֲדָשִׁים, נִמְצְאָתָא אוֹמַר שְׂרָאשֵׁי חֲדָשִׁים שְׁקוּלִים כְּנִגְדַּת הַמוֹעֲדוֹת וְהַשְּׁבֹתוֹת, וּמִנֵּין שְׁהֵם שְׁקוּלִים אִף כְּנִגְדַּת הַשְּׁבֹתוֹת, מִמָּה שְׁהַשְּׁלִים בְּנִבְיָא (ישעיהו טו

ומתמנן אֶזֶל וְשָׂאט, וְאַתְקָשֶׁר עִם רוּחָא
בְּנִשְׁמָתָא דְצָרִיבָא בְּצָרוּבָא דְחַיִּי, וּמְתַרְוִיא
וּמְתַזְנַת מְאֻנּוֹן זִיוִין יְקָרִין, דְּהָאֵי סְטָרָא, וְדֵהֵאֵי
סְטָרָא, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (ישעיהו נח יא) 'וְנַחֲדָה ה'
תְּמִיד', תְּמִיד דְיִקְא. (הסולם: בְּשֵׁנֵי קְשָׁרִים
נְקָשְׁרַת הַנֶּפֶשׁ בְּכָל רֹאשׁ חֹדֶשׁ וְשַׁבָּת, בְּקָשֶׁר
הַרוּחַ שֶׁהוּא בֵּין רִיחוֹת הַבְּשָׁמִים שֶׁבִּגְן עֵדֶן
הָאָרֶץ, וּמִשָּׁם הוֹלְכַת הַנֶּפֶשׁ וּמִשׁוֹטְטַת
וּמְתַקְשָׁרַת עִם הַרוּחַ שֶׁבְּנִשְׁמָתָהּ, הַצָּרוּר בְּצָרוּר
הַחַיִּים וּמְתַרְוִיָּת וְנִזְנֻת מְאֻלוֹ אוֹרוֹת הַיְקָרִים
שֶׁמִּצַּד זֶה וּמִצַּד זֶה, שְׁמִימִין וּמִשְׁמָאל). [וְנוֹהֵר

[ח"א רכד:]

התגלות השכינה

גוֹ הַהוּא רְקִיעָא, בְּהַהוּא פְּתָחָא דְאֵיהוּ
בְּאַמְצַעִיתָא דְרְקִיעָא דְבִגְנֻתָא, עֲאֲלִין בְּגוּהָ
תְּלַת גּוּנִין דְנִהוּרָא כְּלִילֵן כְּחָדָא, וְנִהְרֵן לְגוּנִין
דְּהַהוּא עֲמוּדָא, וּכְדִין עֲמוּדָא דָא, נְצִיץ
וְאַתְלֵהִיט בְּכִמְהָ גּוּנִין דְּמִתְלַהֲטוּן. בְּכָל שַׁעְתָּא
נִהְרִין צְדִיקָא מֵהַהוּא זִיוָא עֲלָאָה, אֲבָל בְּכָל
שַׁבְּתָא וְשַׁבְּתָא וּבְכָל רִישׁ יְרוּחָא, אֲתַגְלִיא
שְׁכִינְתָּא יְתִיר מִשְׁאָר זְמַנֵּי בְּהָאֵי רְקִיעָא, וְאַתְּנִין
כְּלָהוּ צְדִיקָא וְסֻגְדִין לְגַבְיָהּ. (הסולם: בְּתוֹךְ
רְקִיעַ הַזֶּה, בְּפִתְחֵהּ הַהוּא שֶׁהוּא בְּאַמְצַע הַרְקִיעַ
שֶׁעַל הַגֶּן, נִכְנָסִים בּוֹ ג' גּוּנִים שֶׁל אוֹר
כְּלוּלִים יַחַד, שֶׁהֵם חִכְמָה בִּינָה דַעַת, וּמְאִירִים
לְגוּנִים שֶׁל עֲמוּד הַהוּא שֶׁעָלָה שָׁם, וְאִז עֲמוּד
הַזֶּה נוֹצֵץ וּמִתְלַהֵט בְּכִמְהָ גּוּנִים הַלוֹהֲטִים.
וְהַצְּדִיקִים שֶׁעָלוּ עִם הָעֲמוּד הַהוּא לְרְקִיעַ,
מְקַבְּלִים הָאוֹרוֹת מִן הַרְקִיעַ דְּרָךְ עֲמוּד הַזֶּה,
וּבְכָל שַׁעָה מְאִירִים הַצְּדִיקִים מִזִּיו הָעֲלִיּוֹן
הַהוּא, כְּלוּמֵר, שְׁזָה נוֹהֵג תְּמִיד, אֲבָל בְּכָל
שַׁבָּת וְשַׁבָּת וּבְכָל רֹאשׁ חֹדֶשׁ מִתְגַּלֶּה הַשְּׁכִינָה

(א) וְיִהְיֶה מִדֵּי חֹדֶשׁ בְּחֹדְשׁוֹ וּמִדֵּי שַׁבָּת בְּשַׁבְּתוֹ
יְבוֹא כָּל בֶּשֶׂר לְהַשְׁתַּחֲוֹת'. [פסיקתא רבתי פ"א]

נקרא מועד

מִשְׁנָה. חֲמִשָּׁה דְּכָרִים בְּאִין בְּטַמְאָה וְאִין
נְאָכְלִין בְּטַמְאָה, הָעֵמֶר, וְשִׁתִּי
הַלְחָם, וְלֶחֶם הַפָּנִים, וְזִבְחֵי שְׁלָמֵי צְבוּר,
וְשְׁעִירֵי רֵאשֵׁי חֹדָשִׁים. הַפֶּסַח שְׂבָא בְּטַמְאָה
נְאָכְל בְּטַמְאָה, שְׁלֹא בָּא מִתְחַלְתּוֹ אֶלָּא
לְאֹכִילָהּ. גְּמָרָא. חֲמִשָּׁה לְמַעוּטֵי מַאי, לְמַעוּטֵי
חִגִּיגַת חֲמִשָּׁה עָשָׂר. דְּסֻלְקָא דְעֵתָךְ אֲמִינָא,
כִּיּוֹן דְּקָרְבַן צְבוּר הוּא, וּקְבִיעָא לִיהּ מוֹעֵד
תְּדַחֵי טַמְאָה, קָא מִשְׁמַע לּוֹ, כִּיּוֹן דְּאִית לִיהּ
תְּשְׁלוּמִין כָּל שַׁבְּעָה, לֹא דְחִיא שַׁבָּת, וּמִדְּשַׁבָּת
לֹא דְחִיא לֹא דְחִיא טַמְאָה. וְנִיתְּנֵי נְפִי שְׁעִירֵי
הַרְגָּלִים, הָא תְּנָא לִיהּ זִבְחֵי שְׁלָמֵי צְבוּר. אִי
הָכִי, שְׁעִירֵי רֵאשֵׁי חֹדָשִׁים נְפִי לֹא נִיתְּנֵי, דְּהָא
תְּנָא זִבְחֵי שְׁלָמֵי צְבוּר, אֲמָרֵי שְׁעִירֵי רֵאשֵׁי
חֹדָשִׁים אִיצְטְרִיכָא לִיהּ, סֻלְקָא דְעֵתָךְ אֲמִינָא,
הָא לֹא כְּתִיב בְּהוּ מוֹעֵד, קָא מִשְׁמַע לּוֹ דְרֵאשׁ
חֹדֶשׁ אֲקָרִי מוֹעֵד, כְּדָאבֵי, דְּאָמַר אַבְיֵי תַּמּוּז
דְּהָאֵי שְׁתָּא מְלוּוֵי מְלוּוֵי, דְּכְּתִיב (איכה א טו)
'קָרָא עָלֵי מוֹעֵד לְשִׁבּוֹר בַּחוּרֵי'. [פסחים עו:]

גלויים רוחניים בראש חודש

שני קשרים רוחניים

תְּנָא, בְּתַרִּין קְשׁוּרִין אֲתַקְשֶׁר נִפְשָׁא, בְּכָל
רִישׁ יְרוּחָא וְשַׁבְּתָא, בְּקְשׁוּרָא דְרוּחָא,
דִּי בֵּין רִיחֵי בּוּסְמִין דְּבִגְנֻתָא דְעֵדֶן דְּאַרְעָא,

כלם הנפש והרוח והנשמה, מתחברים ומצטרפים יחד, עד שמתחברים לבא להשתחוות למלך העליון, ואחר כך חוזרים למקומם). [זוהר ח"ג ע:]

גם הנפש באה להשתחוות

בר בריש ירחי ושבתי, דאתן אנון נפשן דמשתתפן עם גופא בקברי, למכרע ולמסגד קמי אנון תרעין למארי כלא. כמה דאת אמר (ישעיהו טו כג) 'והיה מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו יבוא כל בשר להשתחוות לפני'. כל לאסגאה אנון נפשאן דדירי עם גופא, ואתיקרון כל בשר. [זוהר חדש ח"ב מגילת

רות נב.]

הצדיקים בראש חדש

אזא הכי אתגור, דכד אתפטר צדיקא מעלמא דין, זמין ליה קודשא בריך הוא גופא אחרא, זכאה וטב, דלא להוי כהאי זהמא ולכלוכא דגופא דין, ומעיל ביה ההוא נשמתא קדישא, והוא אשרי ליה בקיומיה, כההוא גופא, כהאי גנתא דעדן דלתתא, וכהוא להוי לון עלמא אחרא, עלמא דאתי. ובכל ריש ירחא וירחא, נפקין ותון חביבא דטרדין לון בגיהנם, הדא הוא דכתיב (ישעיהו טו כד) 'ויצאו וראו בפגרי האנשים הפשעים ביי. מאיזה מקום יצאו, תאני רבי בא מגן עדן של משה, ולמה לראות לרשעים. וקודשא בריך הוא סליק לון למתיבתא דרקיעא בכל שבתא ושבתא ובכל ריש ירחא וירחא, הדא הוא דכתיב (שם פסוק כג) 'והיה מדי חדש

ברקיע הזה יותר מבשאר הזמנים, וכל הצדיקים באים ומשתחווים אליה). [זוהר ח"ב רי.]

עלית הנשמות

שא"ל רבי חגי רבי יהודה, תאמר שגן עדן הוא בארץ, למאי איצטרף, אמר ליה להנאתיה דנשמתא, דמקבל מההוא עדן דלעלא, דאי סלקא דעתך דלכל נשמתא, הא חנינן לאנון דלא יחבי להו רשותא לסלקא לעלא, אית להו הנאה וכסופא כההוא דלתתא, ממה דמקבל מלעלא. אמר רבי יהודה בכל ריש ירחא וירחא סלקי להו למתיבתא עלאה דלעלא, הדא הוא דכתיב (ישעיהו טו כג) 'והיה מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו וגו'. ובהאי גן עדן דלתתא יתיב אדם ושוני ליה קודשא בריך הוא, למיהוי מדוריה ביה, הדא הוא דכתיב וישם שם את אדם אשר יצר. (הסולם: בכל ראש חדש וראש חדש, עולים הנשמות לישיבה העליונה למעלה, זה שאמר והיה מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו וגו', ובגן עדן התחתון הזה ישב אדם הראשון, והקדוש ברוך הוא שם את האדם שיהיה משכנו בו). [זוהר חדש

ח"א לא.]

משתחווים לפני ה'

ובכ"ל שבתא ושבתא וריש ירחא, כלהו מתחברין ומתעטרין כחד, עד דאזדווגו למיתי לסגדא למלכא עלאה, ולבתר תיבין לאתריהו, הדא הוא דכתיב (ישעיהו טו כג) 'והיה מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו יבוא כל בשר'. (הסולם: ובכל שבת ושבת, וראש חדש,

סעודה בשני הימים

קְרִיאַ מְסִיעַ לְרַבֵּי יוֹחָנָן (פני משה: בקהא דלקמן דהיה נוהג לעשות הסעודה ביום ראש חודש הראשון, ומתחיל בסוף היום וממשיך עד הלילה, שהוא לילי יום ב' דראש חודש, כדלקמן) ויהי ממחרת החדש השני (שמואל א' כ כז), דאין תימר תרין ירחין הוון (פני משה: כלומר החדש השני הוא בחדש של אחריו, הא לא מצית אמרת), דהא פתיב מדוע לא בא בן ישי גם תמול גם היום אל הלחם (פני משה: אלמא דהשני של אתמול קאמר, שאף על פי שהיו מקדשין על פי ראייה, מפל מקום היו נוהגין לפעמים לעשות שני ימים ראש חודש). אמר רבי חייה בר בא, רבי יוחנן מפקד לכנישתא דכופרא (פני משה: לחזני הכנסת של מקום כופרא ואמר להן), סבון מיכל עד דו איממא (פני משה: כלומר טלו לכם צרכי סעודה של ראש חודש ותעלו לבית הכנסת ששם נוהגין לאכל סעודה זו, ותכנסו בעוד יום ותתחילו לסעד להמשיך עד הלילה), ואתון אמרין זמנו ועבורו (פני משה: והינו כשתברכו ברפת המזון ותזכירו בו של ראש חודש אתם יוצאים בזה מפה נפשך, אם היום זמנו הוא כבר התחלתם בסעודה בעוד יום, ואם למחר בעבורו הוא ראש חודש, אם בן אמרתם של ראש חודש בעבורו שהוא ראש חודש, והינו דקאמר קריא מסייע לרבי יוחנן, שמצינו במקרא שהיו נוהגין לעשות שני ימים ראש חודש, ועושין סעודה בשני הימים). [ירושלמי תענית פ"ד ה"ג]

בחדשו'. (הסולם: ובכל ראש חודש וראש חודש יוצאים ורואים את הרשעים הנענשים בגיהנם, זה שכתוב ויצאו וראו בפגרי האנשים הפשעים בי. שואל, מאיזה מקום יצאו, ומשיב רבי בא למד, שיצאו מגן עדן שלמטה, ולמה, כדי לראות את הרשעים, והקדוש ברוך הוא מעלה אותם לשיבה שברקיע בכל שבת ושבת ובכל ראש חודש).

[וזהו חדש ח"א לא.]

סעודת ראש חודש

הסעודה דוחה מעמד

מתניתין. כל יום שיש בו הלל אין בו מעמד שחרית, קרבן מוסף אין בו נעילה, וקרבן עצים אין בו מנחה, דברי רבי עקיבה. אמר לו בן עזאי, כף היה רבי יהושע שונה, קרבן מוסף אין בו מנחה, וקרבן עצים אין בו נעילה, חזר רבי עקיבה להיות שונה כדברי בן עזאי. גמרא. אמר רבי סימון סוכרא דקיסא טרד (ביאור הגר"ק: בתמיה, וכי מפני חתיכת עץ טרודין הן ודוחה מעמד בשביל זה), אמר רבי מנא מפני סעודות ראש חודש (ביאור הגר"ק: טעמא דביום שיש מוסף אין בו מעמד, מפני שטרודין בסעודת ראש חודש), רבי לעזר על שם כל התדיר מחברו קודם את חברו (ביאור הגר"ק: וראש חודש תדיר ממעמד הלכך דחי ראש חודש את המעמד).

[ירושלמי תענית פ"ד ה"ג]

בצפרא הנה נחת לכנישתא, והנה מלקט פרוורין ואכל (קרבן העדה: שחרית היה יורד לבית הפנסת שישבו שם אתמול לקדוש החדש והיה מלקט הפרורין שנפלו בסעודה שאכלו לאחר קדוש החדש ואכלו), ואמר יהא חולקי עם אליו דאכלין הקא (קרבן העדה: שקימו מצות קדוש החדש וגם הסעודה מצוה רבה היא).

[ירושלמי מועד קטן פ"ב ה"ג]

הקבלת פני רבו

חיוב הקבלת פני רבו

ואמר רבי יצחק, חיב אדם להקביל פני רבו ברגל, שנאמר (מלכים ב' ד כג) 'מדוע את הלכת אליו היום לא חדש ולא שבת', מפלל דבחדש ושבת איבעי לה למיזל. [ראש השנה טז:]

רבי אליעזר מקביל פני רבו

רבי אליעזר אול למחמי לרבן יוחנן בן זכאי רביה, והוא יומא ריש ירחא הנה, פד מטא גביה, אמר ליה בירא דלסרגן ומלגן ליה, והוא נביע מדידיה יתיר, מאי בעא הקא. אמר ליה חיב אדם להקביל פני רבו, אמר ליה לאו על כף אמרית, אלא אנא חמי באנפך, דמלה חדתא אית גבך, מאגון עמיקים, דאת עתיד למתבע. [זוהר ח"א קכו.]

אכילת פת בסעודה

אמר רבי זעירא ויאות, מן מאן דאגן חמין רבנן סלקון לריש ירחא, ואכלין ענבין ולא מברכין בסופה, לא בשיש בדעתו לאכל פת (פני משה: ממה שאגנו רואין לרבנן דסלקין לריש ירחא לקדש החדש, ולוקחין ענבים ומברכין עליהן, ולא מברכין עליהן בסוף, ומאי טעמא לאו משום דשיש בדעתן לאכל פת, אלמא דברכת המזון פוטרת אף לדברים הבאין לפני הסעודה מברכה שלאחריהם).

[ירושלמי ברכות פ"ו ה"ד]

חל בשבת, הסעודה נדחית לראשון

קריאת מגלה ותרומת שקלים מקדימין ולא מאחרין, סעודת ראש חדש (קרבן העדה: שהיו עושין כשעברו החדש, ויש מפרשין דמצוה לעשות סעודה בראש חדש, דכתיב (במדבר י' י) 'וביום שמתחכם') וסעודת פורים מאחרין ולא מקדימין (קרבן העדה: ואוכלין אותו בא' בשבת), רבי זעירא בעא קומי רבי אבהו, ויעשו אותן שבת, אמר ליה לעשות אותם ימי משתה ושמחה (אסתר ט כב), את ששמחתו תלויה בבית דין, יצא זה ששמחתו תלויה בידי שמים. [ירושלמי מגילה פ"א ה"ד]

אכילת שירים מסעודת ר"ח

אמר רבי יוחנן, לויין ברבית לחבורת מצוה ולקדוש החדש (קרבן העדה: ולצרוך סעודה שעושים בשעת קדוש החדש). רבי יוחנן